

Въ кочіа та сѣдѣва,
 кѣмъ раѣ поглѣдѣва,
 Катъ баща на чѣда,
 такѣ ги изглѣда,
 Край градѣа ѣзлѣзва,
 на сѣчки те кѣзва:
 Азъ ѿтъ тѣка стѣвамъ,
 Бѣгъ вы предѣвамъ,
 Бѣгъ вы предѣвамъ,
 Сѣнка та си ѿстѣвамъ,
 Да не ви ѣ мѣчно,
 ѣ за мѣне гѣчно:
 Тѣ се поклонѣха,
 ѣ се нажалѣха,
 Мѣчничко ѣмъ бѣше,
 много ѣмъ се шѣше,
 Да постоѣ ѣбше,
 до когѣто тѣѣ шѣ,
 Да мѣ се порѣдѣватъ,
 нѣжды да си кѣзѣватъ,